

men vil man opstille en lignende Posteringsmaade, som Privatbanerne have, er jeg vis paa, at der bliver ikke $\frac{3}{5}$ pCt. Overskud; jeg er temmelig sikker paa, at Resultatet bliver Nul, at Statsbanerne slet intet Overskud give. Idet jeg anerkender de tre Grunde, den ærede Ordfører har anført for Nødvendigheden af Nedsættelsen af en Kommission, skal jeg sige, at for mit Vedkommende spiller den sidste en meget stor Rolle, idet jeg nemlig tror, at Statsbanedriften, som jeg har haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa ved første Behandling, er forholdsvis dyrere end noget som helst andet Land i Europa, saa vidt jeg kender dertil, og denne Omstændighed er tilstrækkelig Grund til, at vi ikke give os til paa ny at lovgive paa dette Omraade, men før vi gaa videre, faa Sagen undersøgt gennem en sagkyndig Kommission.

Formanden: Da Tiden er fremrykket, og der endnu er indtegnet forskellige Talere, anser jeg det for rettest at afbryde Forhandlingerne.

Det næste Møde afholdes i Morgen Lørdag den 22de Januar Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning.

Mødet hævet Kl. 4. 20'.

Seks og tredivte Møde.

Lørdag den 22de Januar, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtaget.

Formanden: Siden sidste Møde er omdelt „Forslag til Lov om Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger“, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning.

Forhandlingen genoptoges.

Knudsen: Det Hovedændringsforslag, der er stillet af Udvalget, er Ændringsforslag Nr. 12, som gaar ud paa, at Loven skal underkastes en Revision af den i Aaret 1900 sammentrædende Rigsdag, og at der skal nedsættes en Kommission til nærmere Undersøgelse af Forholdene med Hensyn til Statsbanedriftens Ordning. Jeg kan slutte mig til dette Ændringsforslag, idet jeg fuldt ud anerkender, at for at ordne en saa stor Sag som Statsbanedriften, behøves der al den Sagkundskab, som man er i Stand til at skaffe til Veje, og jeg kan, som sagt, derfor slutte mig til Ændringsforslaget, navnlig da der er sat en Frist, inden hvilken Loven atter skal frem til Revision og Kommissionens Arbejde skal være afsluttet. Jeg finder det ligeledes naturligt, naar en saadan Kommission foreslaas nedsat, at man da henviser de Andragender, som ere komne til Udvalget saavel i denne som i forrige Samling, til nærmere Overvejelse i Kommissionen. Ved Siden deraf tror jeg dog, at det vilde have været rettest, om man samtidig havde undersøgt disse Andragender saa nøje som muligt i Udvalget, for at komme til Klarhed over, hvorvidt der i dem paavistes saadanne Misforhold, at det var noget, der burde afhjælpes og forandres, allerede inden Kommissionen kunde være færdig med sit Arbejde. Jeg tror, der er saadanne Ting i disse Andragender, som der allerede nu burde være taget Hensyn til, og jeg tror heller ikke, at det vilde stride mod det Syn, som Udvalget har haft paa Sagen i sin Helhed, og som gaar ud paa at henviser Andragenderne til Kommissionen. Det er nemlig saaledes, at det Lovforslag, som er forelagt af Ministeren, bl. a. omfatter forskellige Lønforbedringer, og Flerparten af disse Lønforbedringer har Udvalget ikke haft nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa, og det viser altsaa, at man, uanset Kommissionens Nedsættelse, godt mener, at der kan foretages visse Forandringer i Lønforholdene, uden at man derved behøver at foregribe Kommissionens Arbejde, og jeg vil endvidere henviser til det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 2, som ikke alene rører ved Lønningsforholdene i og for sig, men